

Binecuvântarea lui Horea, răstignitul de pe crucea orizontală

Știut este că în vorbirea dacilor ardeleni a hori înseamnă a cânta. Vasile Nicola Ursu din Abac, din creierul Țării Moților, horind, aducea în sufletul celor ce-l auzeau, mângâieri și bucuri. Cânta la strună, în biserică, era bucuria satului la hora duminicală și la șezători. Din mâinile lui de meșter priceput s-au ridicat biserici. Uneori, de pe povârnișul vreunui deal, pe care orășenii turiști nu se urcă, pentru a nu veni la vale, rostogolindu-se spre lumea cealaltă, Horea se oprea din cosit și începea să horească. Și cântarea se ducea pe dealuri și văi, preluată de moți și moațe. Și de pe acoperișul bisericilor, se oprea din lucru și devenea numai cântare, lucrare tainică în sufletul dacilor. Și consătenii i-au pus numele de Horea, iar numele acesta reprezintă Neamul Dac, prin el, Horea din Albac, Regele Daciei. Imperiul habsburgic confiscase toate pădurile, iar dacii ajunseseră iobași, asupra lor se practica omorul și condamnarea la ocnă. Foarte harnici la omoruri și umiliri, erau ungurii. După pierderea pământului strămoșesc s-a mai abătut asupra dacilor ardeleni o umilire, care a amplut paharul răbdării. Familiile la daci se întemeiau pe frumusețea morală a tinerilor, pe cumițenia lor, așa explicându-se nașterea de copii sănătoși, de generații rezistente la intemperiiile istoriei. Viiturile de pe pământul dacilor ardeleni, au considerat că au și dreptul primului bărbat asupra fecioarelor daciene. Ca o consecință a răscoalei condusă de Horea, iobăgia a fost desființată. Familiile au reintrat sub protecția poporului dac. Drumul spre eliberarea Ardealului fusese redeschis. A trebuit să mai apară un alt moț, Avram Iancu, care a oprit doinele fluierului său și a pus mâna pe sabie. Și nici austriecii și nici ungurii nu au mai reușit să-i mai oprească pe ardeleni, din drumul spre eliberare, din drumul Unificării Daciei, de la 1 Decembrie 1918. Alături de noi, toți dacii de la Nistru la Tisa, mai era o oștire, nevăzută, având în frunte pe marii martiri unificatori de țară, Burebista, Mihai Viteazu și Mihail Eminescu. Și am redevenit proprietarii de drept ai Daciei. În zilele noastre s-a ajuns iar, ca țara noastră să fie înstrăinată, iar noi să fim supuși la aceleași umiliri, ca pe vremea lui Horea. Murim cu milioanele-vezi recensămintele populației-, memoria neamului ne este scoasă din școli. Din nou, nici o forță imperială și nici beneficiarii loviturii de stat din Decembrie 1989, distrugători, cu bunăștiință, de neam și de țară, nu ne pot împiedeca, pentru a redeveni stăpânii țării noastre. Propunem calea pașnică, pentru preluarea țării, sub controlul unui regim al adevărului și dreptății, această cale înseamnă înființarea unui partid loial poporului român. Numele lui este Partidul Dacia Eternă. Și acum, Binecuvântarea lui Horea, Regele Daciei. Horea

a fost condus la crucea orizontală a răstignirii sale și a zdrobirii sub roată, de către preotul duhovnic. S-au oprit și s-au privit în lumina ochilor. S-au îmbrățișat. În timpul îmbrățișării, preotul a rostit:

Horea, prin mine te îmbrățișează întregul Neam Românesc!

Preotul s-a prăbușit. Horea, regele nostru, de care n-au îndrăznit să se apropie călăii, pentru a-l târî pe cruce, s-a dus singur și s-a așezat pe crucea veșniciei. Horea era pregătit sufletește, pentru a ajunge la Tronul Ceresc. Să fim atenți la glasul conștiinței noastre. Glasul conștiinței noastre este glasul lui Dumnezeu dintru noi. Prin acest glas ne vorbește și Horea. Prin Conștiința de Neam. Redescoperindu-ne conștiința, suntem în comuniune cu moșii și strămoșii noștri, în solidaritate cu noi cei din viața aceasta. Învățăm să fim activi, biruitori. Preotul duhovnic l-a îmbrățișat pe Horea, zicându-i, Horea, prin mine te îmbrățișează întregul Neam Românesc. Să fim cu luare aminte, acum ne îmbrățișează, duhovnicește, Horea, Regele Daciei, eu doar îi dăruiesc glasul meu, Duhul lui Horeea vă îmbrățișează, zicându-vă: Prin mine vă îmbrățișează întregul Neam Dac. Să înțelegem cuvântul **întregul**, care cuprinde întregirea Daciei și solidaritatea de neam!

Doamne ajută!

Gheorghe Gavrilă Copil